

[Lysholm Christensen]

En anden kilde er vores internationalt vedtagne menneskerettigheder, som også Danmark har ratificeret og forpligtet sig på. De bygger på nogle af de samme principper, og da jeg forberedte mig til denne tale, faldt mit blik på en plakat, jeg har hængende på væggen på mit kontor. Den er hjembragt fra FN's bygning i New York. Det er en kopi af det mosaikbillede, som hænger i FN-bygningen. En gruppe højst forskellige mennesker fra hele kloden er afbildet i dette mosaikværk, og hen over kunstværket står den såkaldte gyldne regel: Vær mod andre, som du ønsker de skal være imod dig. Et vældig fint udtryk og grundlag for FN's virke.

Og skal vi grave et spadestik dybere og finde endnu en kilde, ja, måske selve kilden til disse tanker, så fandt jeg den hernede i Folketingets sidegang for et øjeblik siden. Der står jo selveste vores bibel. Den har en naturlig plads dernede, og slår man op i Det Gamle Testamente, finder man dér udtrykt, at man skal tage sig af enkerne og de faderløse og de fremmede – det er en grundholdning i den hellige skrift – og når man høster, skal man lade lidt ligge tilbage på marken til de fremmede.

I Det Ny Testamente møder vi beretningen om en samaritan, som jo altså også var en fremmed i det land, hvor han boede, og han var den eneste, der tog sig af en mand, der var blevet slået ned og lemlæstet.

Jo, der er gode kilder at øse af, når vi skal finde vore holdninger til disse problemer, og jeg tror egentlig, det er nødvendigt, at vi tager vores udgangspunkt i sådanne kilder for at bekæmpe den indre svinehund i os, som jo er så sulten. Vi er nødt til at forpligte os på menneskerettigheder. Der skal et vist gran af idealisme til, hvis vi skal dæmme op imod disse spirende racistiske tendenser. Næstekærlighed er jo en sær blanding af uegennyttig omsorg for næsten, men også en vilje til at dele med ham og være god imod ham.

Hvad kan vi så gøre helt konkret i denne situation? Ja, der er kommet mange gode forslag på bordet i dag, og nu er det så spændende, hvad regeringen vil komme med som opfyldelse af den dagsorden, der nu bliver vedtaget om lidt.

Europa-Parlamentet har i år offentliggjort en beretning fra Undersøgelsesudvalget om Racisme og Fremmedhad. Heri er der mange

gode ideer at hente. Tiden tillader ikke, at jeg henter en hel masse frem fra den, men den er formentlig omdelt til Tingets medlemmer.

Der er mange gode initiativer i gang i vort samfund allerede. Først vil jeg nævne noget i offentlig regi, nemlig alle vores undervisnings-tilbud, kurser og kulturelle arrangementer. Det er helt fint, og skal vi løse problemet med racismen, så er det vigtigt, at vi mødes under så mange og så forskelligartede former som muligt for at blive klogere på, hvad vi hver især mener og tror på og står for. Dermed får vi udryddet nogle af de fordomme og blokeringer, der ligger hos mange i den danske befolkning. Det er vigtigt, at der bliver iværksat endnu flere aktiviteter, og der skal penge til. Jeg tror ikke, at de midler, der allerede nu er afsat, er tilstrækkelige; vi bør sætte flere offentlige midler ind i dette oplysningsarbejde.

Men jeg glæder mig også over, at der i mere privat regi foregår mange spændende og gode ting. Det kan være beboerforeninger, menigheder og sportsklubber, oplysningsforbund, som gør et godt stykke arbejde, arrangerer ting og sager, hvor folk naturligt kan mødes og udveksle kulturelle erfaringer og synspunkter. Og så gør det såmænd ikke noget, at der bliver brugt lidt penge på at spise i den anledning, for det hører nu altså også med til menneskeligt samvær. Ja, det er måske noget af det vigtigste.

Så vil jeg til sidst nævne en ting, som jeg egentlig har endnu mere tro på kan være med til at dæmme op mod den spirende racisme, og det er, hvis danske borgere personligt inviterer deres fremmede naboer, eller hvem det nu er, på en kop eftermiddagskaffe eller en øl på havebænken og får snakket personligt med de fremmede, de møder i nabolaget, får udryddet nogle af fordommene og lærer hinanden bedre at kende. Det har langt større breddevirkning end alt, hvad der kan sættes i gang fra offentlig side. Der er alt for få danskere, som selv har prøvet at invitere en tamilsk familie på eftermiddagskaffe. Det kunne være interessant at spørge her i det høje Ting, hvor mange der har prøvet det. Det er en stor oplevelse, kan jeg godt betro jer, og det kan jeg varmt anbefale at man gør. De personlige kontakter er måske noget af det, der er allerbedst, hvis vi skal udrydde den spirende racisme.

Det har på en måde været en lidt deprimerende debat i dag. Jeg er lidt ked af, at Frem-